

ŠPORT IN TELESNA KULTURA

Ferucio Lesizza 60-letnik

Mož s stadiona

Ferucio Lesizza ali kar Ferucio, kot ga že desetletja imenujejo vsi športniki in simpatizerji železniškega športnega društva Ljubljana, je pretekli mesec praznoval svojo šestdesetletnico.

Rodil se je v mestecu Medeus v bližini Gorice v Italiji. Otroštvo je preživel na otoku Rodosu, ki je bil v času med obema vojnama pod Italijo. Med drugo svetovno vojno se je bojeval v vrstah grških partizanov, ko pa so zavezniki osvobodili Grčijo, so vse tuje državljane, potem ko so jih nekaj časa zadrževali v taboriščih, poslali domov; in tako se je prek Brindisija in Barija znašel leta 1945 v Trstu, v takratni coni A. Toda v Trstu niti v Gorici ni dolgo zdržal — zaposlitev je bila priložnostna pa tudi nič ga ni vezalo na te kraje, poleg tega pa so bili še slabi pogoji za šport, s katerim se je Ferucio že od mladih nog rad ukvarjal. Tako se je v novoletni noči 1949-50 odločil za pobeg v Jugoslavijo.

Najprej je živel nekaj časa v bazi za begunce v Podbrdu, ko pa so bile vse formalnosti urejene, je dobil zaposlitev v Ljubljani. V začetku je delal kot železokrivec v Gradisu, kasneje pri Megradu, dokler se ni leta 1952 zaposlil kot delavec pri upravi stadiona ŽSD Ljubljana, kjer dela že skoraj 30 let. Pri obujanju spominov na pretekla leta življenja in dela na stadionu, v katerem je postal, kot nekateri pravijo, sestavni del društva, se živo spominja vseh svetlih in temnih trenutkov. Doživljal je vzpone in padce posameznih klubov. Sam je delal in gradil tribune in druge naprave na stadionu, vzdrževal je naravno drsališče čez zimo, v zadnjem času pa je nepogrešljiv mojster črtanja vseh igrišč v športnem parku.

Ferucio je bil tudi odlični atlet dolgoprogas. Svojo športno kariero je pričel kot 14-letni deček na Rodosu. Višek športne kariere pa mu je prekinila vojna, saj skoraj sedem let ni treniral. Takoj po vojni pa je nadaljeval z atletiko. Leta 1947 je bil amaterski zmagovalec teka okoli Rima na 42 kilometrov dolgi progi. V Ljubljani je bil najprej član Enotnosti, nato pa AK Ljubljana. Leta 1955

je bil slovenski prvak na 5.000 in 10.000 metrov, leta 1956 pa v teku na eno uro. Dvakrat je sodeloval v zmagovalni ekipi Ljubljane v partizanskem maršu na »Pohodu ob žici«. Na znanem partizanskem maršu pa je bil v Kumrovcu dvakrat četrti. Sodeloval je na vseh večjih maratonskih prireditvah v Jugoslaviji: Zagreb—Dugo selo, Beograd—Avala—Beograd, Subotica—Szeged itd. Bil je tudi kandidat za državno reprezentanco, pa mu je poškodba cnenemogočila nastop. Uspešno tekmovalno kariero je zaključil leta 1964, ko je bil star 45 let, vendar je ostal zvest športu vse do današnjih dni.

Ferucio pravi, da je sistem treninga danes v mnogočem drugačen. Pravi, da so v njegovih časih vadili dvakrat na teden in to na relaciji Ljubljana—Kamnik, kar po glavni cesti. Danes to ne bi bilo več mogoče, pa tudi trenirati je treba neprimerno več.

Prihodnje leto bo šel v pokoj, vendar ga bomo še vedno lahko videvali na stadionu, pa tudi v društvu pravijo, da bi ga težko pogrešali.

Komel

Zaključek akcije krosov 1979

Ekpa Šiške četrta

(ek) Z udeležbo 1500 tekmovalcev na XIV. krosu AZS za pokale »DELA« v Brežicah je bila sklenjena sezona jesenskih krosov v Sloveniji. Na krosu je sodelovala tudi 50-članska reprezentanca naše občine in se po tradiciji tudi letos uvrstila med najuspešnejše občinske ekipe. Šiškarji smo med 48 občinskih ekipami zasedli 4. mesto za ekipami Maribora, Kranja in Raven na Koroškem.

V posameznih kategorijah so se naši najboljši tekmovalci uvrstili takole: Mlajši pionirji: 153 tekmovalcev — Aleš Fugina 24. mesto, ekipno 6. mesto.

Mlajše pionirke — 147 tekmovalk — Biba Muhič 5. mesto, zaradi odstopa ene tekmovalke ekipno brez uvrstitve.

Starejši pionirji 151 tekmovalcev — Miro Medvešek 1. mesto, ekipno 17. mesto.

Starejše pionirke — 147 tekmovalk — Liljana Korajlija 64. mesto, ekipno 24. mesto.

Mlajši mladinci — 83 tekmovalcev — Renato Polanec 9. mesto, Dušan Mikec 15. mesto, Božo Cvetič 23. mesto, ekipno 5. mesto.

Mlajše mladinke — 68 tekmovalk — Mirjana Korajlija 27. mesto, ekipno 8. mesto.

Starejši mladinci — 75 tekmovalcev — Hinko Rosulnik 9. mesto, ekipno 8. mesto.

V kategoriji starejših mladink naša ekipa ni nastopila, ker se tekmovalke niso javile vodji ekipe pri odhodu v Brežice.

Člani — 81 tekmovalcev, Miran Čas 22. mesto, ekipno 10. mesto.

Članice — 47 tekmovalk — Meta Radeš 5. mesto, Liljana Lusič 9. in Darja Vegelj 17. mesto — ekipno 4. mesto.

Veterani A — 42 tekmovalcev — Janez Kalan 17. mesto, ekipno 7. mesto.

Veterani B — 24 tekmovalcev — Anton Majcen 4., Janko Svetina 5. in Andrej Grom 6. mesto, ekipno 1. mesto.

Med pripadniki JLA se je Serdjo Banovič član ekipe VP 2480 uvrstil na 1. mesto med 67 tekmovalci.

ŠPORTNO DRUŠTVO V STANEŽIČAH

(jk) Športniki v KS Stanežiče-Medno so bili že do sedaj zelo aktivni, saj so dosegli vrsto uspehov na raznih tekmovaljih.

Do sedaj so delovali v okviru komisije za šport pri krajevni skupnosti, letos pa je bil določen iniciativni odbor, ki je pripravil ustanovitev športnega društva.

9. novembra 1979 je bila ustanovna skupščina športnega društva Stanežiče. Sprejeli so pravila društva in izvolili društvene organe: izvršni odbor, nadzorni odbor in disciplinski komisijo.

Društvo se je glede na aktivnost razdelilo v 4 sekcije: judo, odbojka, košarka in rekreacijska sekcija.

Program gradnje telesnokulturnih objektov

Kako dohiteti normative

Aktualna problematika združevanja sredstev za realizacijo programa gradnje telesnokulturnih objektov je bila v poletnem in jesenskem obdobju večkrat na dnevnem redu organov družbenopolitičnih organizacij, izvršnega sveta občine, v komiteju družbenih organizacij in na širšem političnem aktivu naše občine.

Pobudni akcije, ki teče malone že skoraj dve leti, je telesnokulturna skupnost Ljubljana-Šiška, ki je pripravila podrobno analizo trenutnega stanja in potreb po zagotovitvi nujnih rekreacijskih objektov in površin.

Ce se hočemo v naslednjem srednjeročnem obdobju vsaj delno približati slovenskemu normativu, ki je bil v tem srednjeročnem obdobju 3 m² odprtih in 0,25 m² pokritih površin na prebivalca (trenutno stanje v Šiški 0,03 m² pokritih in 1,32 m² odprtih površin na prebivalca), je potrebno zagotoviti poseben način namenskega združevanja sredstev. Da bi tudi na tem pomembnem področju družbenega življenja šli v korak z bolj razvitimi občinami (tudi ljubljanskimi), se moramo zavzeti za realizacijo programa akcije »Telesnokulturni objekti — neodložljiva naloga«.

V programu, ki zajema 106.811 m² površin v novogradnji, in sicer pokritih in odprtih objektov in je ovrednoten na 344.248.800 dinarjev, so zajete vse krajevne skupnosti naše občine.

Po sporazumu naj bi se sredstva združevala pri telesnokulturni skupnosti Ljubljana-Šiška po posebni stopnji. V kolikor bomo uspeli dobiti družbenopolitično verifikacijo, da se sredstva združujejo po domicilnem principu, bi zagotovili prispevek iz BOD vseh 60.000 Šiškarjev, ki združujejo delo v vseh petih ljubljanskih občinah. Sicer pa je alternativa združevanje sredstev le od tistih delavcev, ki so zaposleni v naši občini, kar pa je seveda le polovica predvidenega dotoka sredstev po sedemletnem programu.

Nobenega dvoma ni, da se pomanjkanje telesnokulturnih objektov izredno žgoče kaže v naši občini.

Ker je demografska rast v občini zelo hitra, se problemi z leti le še stopnjujejo.

Ostale ljubljanske občine so vsaka po svoje, v glavnem pa z ustanavljanjem SIS za objekte družbenega standarda že zelo daleč v reševanju problematike telesnokulturnih objektov, čeprav je stanje v celotni Ljubljani zelo kritično.

Za našo občino moramo ugotoviti, da so tudi sedanji objekti večinoma slabo vzdrževani in mnogi v resnici propadajo. Skrb za objekte je prepuščena peščici zanesenjakov (ŽSD Ljubljana, Mostec, Ilirija, Šentvid, Medvode, Strahovica, Vižmarje-Brod, Guncle itd.), ki bdijo nad tem, da so objekti vsaj kolikor toliko uporabni. Sodeč po prizadevanju in vsestranski podpori je zainteresirana tudi širša družbena skupnost za razmak in napredek tudi na tem področju.

Ob upoštevanju potreb posameznih KS glede na interes in število občanov, potreb osnovnih telesnokulturnih organizacij in glede na rezervirane športno-rekreativne površine, je bil pripravljen predlog programa, z dokaj skromnimi in ceneni objekti za potrebe rekreacije in tekmovalnega športa.

Prav tako je v programu predvideno sofinanciranje objektov za organizacije, ki izvajajo program vrhunškega športa kot kajak kanu proga, gimnastični center, smučarsko-skakalni center, dvorana za težkoatlete in atletska steza iz umetne mase.

Evgen Komel